

εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων σου, καὶ εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐξυπηρέτησιν τῆς πατρίδος.
[Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ]. Μ. Κ. ΚΡΙΣΠΗΣ.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς
ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωγίου.]

119.

Τοσοῦτον συνήθως ὁ ἄνθρωπος προσποιεῖται ἐνώπιον τῶν ἄλλων, ὥστε ἐπὶ τέλους προσποιεῖται καὶ ἐνώπιον ἑαυτοῦ.

120.

Ὡσεπιτοπολὺ, μᾶλλον ἐξ ἀνανδρίας ἢ ἐκ προνοίας γινόμεθα προδότες.

121.

Πολλάκις ἀγαθοποιῶμεν ὅπως δυνηθῶμεν νὰ πράξωμεν ἀτιμωρητὶ τὸ κακόν.

122.

Ὅσάκις κατισχύομεν τῶν ἡμετέρων παθῶν, κατισχύομεν μᾶλλον τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἐνεκα, ἢ τῆς δυνάμεως ἡμῶν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, ἐν Ναυπλίῳ, ἔμπορός τις ἐζήτησε παρά τινος διασήμεου τότε δικηγόρου νομικὴν τινα συμβουλίην. Πρὸς πληρωμὴν δὲ τῷ ἀπέστειλε κἀνίστρον πλήρες φοινίκων.

— Πάρ' ἴσως αὐτὰ, εἶπεν ὁ εὐφυῆς δικηγόρος πρὸς τὸν κομίσαντα τὸ κἀνίστρον ὑπηρέτην, καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀφέντην σου, ὅτι σήμερον πληρώνουν μὲ δραχμάς καὶ ὄχι μὲ φοίνικας.

(Ὡς γνωστὸν, ἐπὶ Κυβερνήτου, ἡ νομισματικὴ μονὰς ἔφερε τὸ ἔνσημα «φοίνιξ»).

* Ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Ι. Ι. Σκυλίτσης, ἐπισκεφθεὶς ἄλλοτε τὸ Κάϊρον καὶ ἀναγνοὺς ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς πρώτης τῶν ἐκεῖ πυραμίδων ἐπιγραφὴν, βαθέως ἐγκεχαραγμένην ἑλληνικοῖς γράμμασι, τὴν ἐξῆς: «Ζήτω τὸ σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ αἱ Πυραμίδες: Ἀλέξανδρος Σοῦττος», ἔγραψεν ὑπ' αὐτὴν τὸ ἐπόμενον πρὸς τὸν ποιητὴν τοῦ *Περιπλανωμένου* δίστιχον:

Τὸ Σύνταμά σου σώζεται, ἀλλὰ κατέστη ἐμπαγμὸς.
Γενναῖον μὲν τὸ φάρμακον, ἄλλο δ' ἀπῆται ὁ σφυγμὸς

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

Αἱ ἐπαρχίαι εἶνέ πως ὀλιγαρκεῖς καὶ εὐκόλως διαφημίζουσι γυναικα τινὰ ὡς εὐμορφον ἢ ἄνδρα τινὰ ὡς μέγαν. Μόνον ἐν ταῖς πρωτευούσαις ἀξιούσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ θαυμάζωσι τὴν ἀπόλυτον ἀξίαν. Ἦκουσά ποτε τὸν δήμαρχον χωρίου τι οὗς λέγοντα ἀλαζονικῶς πρὸς: «Ὁμολογήσατε ὅτι ἡ ὑπηρετριά μου ἢ Ἄννα εἶνε πολὺ εὐμορφος ἀναλόγως ἐνὸς δήμου ἐξακοσίων ψυχῶν!»

*

Δύο τινὰ ὁ ἄνθρωπος δὲν εὐρίσκει εὐκόλως

ἔξω τῆς οἰκογενείας του, πρῶτον μὲν καλὴν σοῦ-
παρ καὶ δεῦτερον ἀγάπην ἀφιλοκερδῆ. (Ε. Ἀβού).

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ἐφθασε ἡ μαῦρ' ἡμέρα,
Γλυκεῖά μου περιστέρα,
Ἡ μαῦρ' ἡμέρα ἐπλάκωσε
Ποῦ θὰ σὲ χωρισθῶ . .
Ἄχ, ποιὸς τὸ ἔξερει ἀγάπῃ μου,
Ἄν θὰ σὲ ξαναἰδῶ!

Νὰ, τὸ καρὰβι βγαίνει,
Καὶ στὰ πανὰ προσμένει
Τάζονται οἱ ναῦταις ξέθαρροι,
Μόνος ἐγὼ θρηνῶ . .
Ἄχ, ποιὸς τὸ ἔξερει ἀγάπῃ μου,
Ἄν θὰ σὲ ξαναἰδῶ!

Ἄλλὰ τί ἀκούω; βροντάει,
Ἡ θάλασσα ἀντηγάει,
Ὀρμάζονται τὰ κύματα
Πηδῶντας στὴ στερεὰ . . .
Πόδισε, ναύτη, πόδισε
Γιὰ νὰ μὴ φύγω πλιά!

Ναύτη, μεγάλη βλάβη
Θὰ πάθῃ τὸ καρὰβι
Λυσσοῦν οἱ ἀνέμοι, πέφτουνε
Κοψίδια τὰ πανιά . . .
Πόδισε, ναύτη, πόδισε
Γιὰ νὰ μὴ φύγω πλιά!

.
Στὸ γυρισμὸ του τρέχει,
Νὰ τὴν ἰδῇ παντέγει,
Ξανοίγει ξυλοκρέββατο
Συνάθροισι πολλῇ,
Βλέπει σταυρὸ στὴν πόρτα τῆς,
Φελόνια στὴν αὐλή.

Ἄπο τὸ κρῦο σεντόνι
Τὴν σκόνει, τὴν πιθώνει
— Εὐπνα, τῆς λείει, τοῦ γάμου μας
Ἄκούω τὸ θυμιατὸ!

.
Ἐμπρὸς βγάζουν τὸ λειψάνο
Καὶ πίσω τὸν τρελλό.

Ἐν Λιδόρῳ.

*Ζ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Τὸ συμπλεγμὰ τῶν ἐναερίων σιδηρῶν ὀδῶν τῆς Νέας Ἰόρκης ὀσημέραι συμπληροῦται. Αἱ σιδηρεῖ γραμμαι αἱ κείμεναι ὑπεράνω τῶν ὀδῶν ἐπὶ κιόνων ἢ στύλων μεταλλίνων εἶνε ἤδη δύο. Ἀρχόμεναι δὲ ἀπὸ τοῦ μεσημβρινωτάτου ἄκρου καταλήγουσιν εἰς τὸ βορειότατον. Αἱ δύο δὲ ὑπάρχουσαι ἐταιρίαι ἐργάζονται κατ' αὐτὰς δραστηριώτατα πρὸς ἐπέκτασιν τῶν γραμμῶν

αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλας ἑδοῦς. Ἡ ἑτέρα τῶν ἐταιριῶν τούτων ἠγόρασεν ἐν τῇ πόλει περιοχὴν τινα ἀξίας ἕξ περιπου ἑκατομμυρίων φράγκων, ἧς τὰς οἰκίας θὰ μεταβάλλῃ εἰς ἐργαστήρια σιδηρουργικὰ καὶ μηχανικὰ. Κατὰ δὲ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἔλθεσιν καθ' ὅλον τὸ 1878 ἐκομισθῆσαν ὑπὸ μόνης τῆς μιᾶς γραμμῆς 10,079,625 ψυχαί. Ἡ μέχρι τούτου ἑκτασίς τῶν σιδηρῶν ὁδῶν εἶνε 27 μίλια, μετ' οὐ πολὺ δὲ θὰ εἶνε 38 μίλια, ἧτοι δώδεκα λεῦγαι παλαιαί. Οἱ ἔχοντες οἰκίας καὶ μάλιστα ἐμπορικὰ καταστήματα κατὰ μῆκος τῶν ἑναερίων τούτων ὁδῶν παραπονοῦνται κατὰ τῶν μυρίων ὄσων ἐνοχλήσεων καὶ ζημιῶν. Οἱ ἔμποροι μάλιστα λέγουσιν ὅτι οὐδεὶς ἔρχεται εἰς τὸ κατάστημά των νὰγοράσῃ τι. Τούτου δ' ἔνεκεν ἀπαιτοῦσιν ἀποζημιώσεις. Πάντες δὲ μιᾷ φωνῇ παραπονοῦνται κατὰ τοῦ καπνοῦ, τοῦ θορύβου καὶ τῶν σπινθήρων ὑφ' ὧν κινδυνεύουσι νὰ καῶσι. Ἐνήγαγον δὲ τὰς Ἐταιρίας καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων· αὐταὶ δὲ παντὶ τρόπῳ ἐπειράθησαν νὰ θεραπεύσωσι τὸ κακόν. Καὶ ἤδη ἐπέτυχον νὰ ἐλαττώσωσι τὸν θόρυβον στρώσασαι τὰ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ξύλα διὰ χονδροῦ πηλῆματος, τοῦ κοινῶς λεγομένου κετσέ, καὶ μεταχειριζόμεναι λωρίδας ἐκ πηλῆματος εἰς τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξῶν. Οὕτω δὲ κατέρωθον νὰ μετριάσωσι τὰ παράπονα.

Ἡ ὀπιστότατος καὶ καρτερικώτατος βοηθός, ὁ ἰσχυρότατος καὶ πολυμερέστατος συνεργάτης τοῦ ἀνθρώπου ἐν πάσῃ αὐτοῦ ἀσχολίᾳ εἶνε ὁ ἵππος. Ὁ ἵππος φέρει τὸν ἀναβάτην ἐπὶ ὁρέων καὶ κοιλάδων· ἔλκει τὸ ἄροτρον, τὰ ἄρμα καὶ τὴν ἀμαξάν του· συντελεῖ εἰς τὴν ἀλόησιν τῶν δημοτικῶν καρπῶν του· χορηγεῖ αὐτῷ γάλα καὶ κρέας καὶ τὸν κομίζει εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Οὐ μόνον δὲ σώζει τὴν ζωὴν τοῦ κυρίου του, ἀλλὰ συμμετέχει τῆς ἡρωϊκῆς τούτου εὐτολμίας, δάνειε θανάσιμως τὸν ἵππον τοῦ ἀντιπάλου καὶ κοινωνεῖ τῆς ὑπερηφανείας καὶ τῆς χαρᾶς τῶν θριάμβων. Εἶνε τοσοῦτον εὐμαθής, ὥστε ἐν ὥρᾳ χρειᾶς καὶ χορεύει. Ἐν τοῖς σπηλαίοις τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Μ. Βρετανίας εὐρίσκονται τεράστια ὀστᾶ ἵππων προκατακλυσμαίων, οἵτινες ἠγωνίζοντο πρὸς λύκος, ὕαινας καὶ ἄρκτους, ἦσαν δὲ διπλασίους τῶν νῦν ἵππων κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πάχος. Μυρίας ἀλλοιώσεις ὑπέστη βαθμηδὸν ὁ ἀρχέγονος ἵππος, ὅτε ἐδαμάσθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξυπνήτησε τούτων τοὺς σκοποὺς ἐν τῇ γεωργίᾳ, τῇ τέχνῃ καὶ τῇ ἐπικοινωνίᾳ. Οἱ νῦν λεγόμενοι ἄγριοι ἵπποι ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ εἶνε κυρίως ἵπποι ἐξηγριωμένοι, μαρτυροῦσι δὲ ὁπόσον ἰσχυρὰ ὑπάρχει ἡ ἐν τῷ ζῶν τούτῳ ἔμφυτος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὁρμή. Οἱ ἄγριοι ἵπποι τῆς Ἀμερικῆς οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀξίαν, ὡς ὑπάρχοντες τοσοῦτον καμπληθεῖς, ὥστε καὶ ἀλῆται καὶ ἐπαῖται ὡς

ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἱππλοτοῦσιν. Ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Φαλκλάνδ νέμονται μυριάδες ἀγρίων ἵππων καὶ βοῶν, τρεφόμενοι διὰ τοῦ τρισεγγίστου γόρτου τισσάκ, ὅστις μετεφυτεύθη ἄρτίως καὶ ἐν τισιν ἀγροῖς τῆς Ἀγγλίας. Οὐδὲν ζῶον κατέστη διὰ τῆς ἀνθρωπίνης θεραπείας ἡμερώτερον καὶ περικαλλέστερον τοῦ ἵππου. Καλλονή, ταχύτης, δξύτης τῶν ὀργάνων τῆς αἰσθήσεως, γνῶσις τοπικῆ, μνήμη, πάθος, πίστις, εὐλικρινεστάτη εὐνοια ἀπέδειξαν αὐτὸν τὸ πρῶτιστον τῶν οἰκοσίων ζῶων. Αἱ ἀρχαιοτάται εἰδήσεις περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἵππου, αἱ ἀνευρισκόμεναι ἐν τοῖς μνημείοις τῆς Ἀσσυρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν ταῖς Βίβλοις τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ἰωβ, ἀνεφάνησαν συμφωνόταται πρὸς ἀλλήλας μετὰ ἀκριβῆ ἐρευναν τοῦ περιφανεστάτου τῶν καθ' ἡμᾶς Αἰγυπτιολόγων, τοῦ καθηγητοῦ Ἐβερς ἐν Λειψία. Ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἤκουασεν ἡ ἵπποτροφία ἐν τῇ εὐδαίμονι, οὐχὶ ὁμως ἐν τῇ πετραίᾳ Ἀραβίᾳ· τούτου ἔνεκεν, ἐν τῇ ἀπαριθμηθεί τῆς ἰουδαϊκῆς λέιας, μνημονεύονται δούλοι. κάμηλοι, ὄνοι, πρόβατα, ἀλλ' οὐδεὶς ἵππος. Ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς κυρίαν δύναμιν ἱππικὴν εἶχον μόνοι οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ Πέρσαι. Οἱ ἄλλοι ἐγχρῶντο τοῖς ἵπποις ἵνα ἔλκωσιν ἄρματα καὶ ἀμάξας· τούτο δὲ παρατηρεῖται ἐν ὅλῃ τῇ ἀρχαιότητι. Οἱ Ἕλληνες τοσοῦτον ἐξεπλάγησαν, ὅτε πρῶτον εἶδον τοὺς ἐκ Θεσσαλίας προελάσαντας ἵππεῖς, ὥσε κομψῶς λίαν ἔπλασαν τὸν μῦθον τῶν Κενταύρων. Ἐν τῇ θεραπείᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, οἷα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀνεπτύχθη, ὁ Κένταυρος εἶνε εἰκὼν τοῦ ἀπειροκάλου καὶ ἀγροίκου. Ἐν ταῖς μετόποις τῶν ναῶν καὶ ἐπὶ τῶν καλλιτεχνημάτων τῆς ἀκροπόλεως οἱ πρὸς Κενταύρους ἀγῶνες ἐνόπλων πεζῶν ὑπεμφαίνουσι τὴν πάλην λεπτοτέρας τινὸς ἡμερώσεως πρὸς τὴν βαρβαρότητα ἀγρίων Σκυθῶν. Καὶ παρ' Ὀμηρῷ δὲ οὐδεμία μνημονεύεται δύναμις ἱππικῆ. Οἱ ἥρωες αὐτοῦ ὀχοῦνται ἐφ' ἄρματος, μόνος δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ Διομήδης ἀναβαίνουν ἀπαξ ἐφ' ἵππου. Ἐν τοῖς ἱστορικοῖς τῆς Ἑλλάδος χρόνοις ὁ ἵππος ὑπηρετεῖ τῷ ἀναβάτῃ, τὸ δὲ δίτροχον ἄρμα πρωταγωνιστεῖ ἐν τῷ σταδίῳ. Ἐπὶ Σόλωνος εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι εὐάριθμον ἱππικὴν δύναμιν, ἧτις ἐπὶ τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου εἶχεν αὐξηθῆ εἰς χιλίους. Ἐρίππια καὶ ἀναβολεῖς ἦσαν ἀγνωστοὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Οἱ ἀναβάται ἤρπαζον τὸν ἵππον ἀπὸ τῆς χαίτης καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτόν· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνέβαινον ἐπὶ τοῦ θυμοειδοῦς Βουκεφάλου τοῦ ὁ Ἀλέξανδρος. Μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐτιθάσσευσεν καὶ ἤσκειν τοὺς ἵππους Ἕλληνας τε καὶ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ θεάματα. Μέχρι τῆς Βασιλείας τῶν Κορνεσταύφεν ἐκαθέζοντο αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ἵππων ὡς περ οἱ ἄνδρες· κατόπιν δὲ ἐπεγοήθησαν τὰ πλάγια ἐρίππια. Τὸ ὀχεῖσθαι ἐφ' ἀμάξης ἐνομίζετο

αίσχρον και επιβλαβές εις την ανδρίαν· εις την ιδέαν όμως ταύτην πολύ συντελεί τότε και η έλεεινότης των όδων. Τάς πρώτας άμάξας έκομισεν εκ μόν Ιταλίας εις Γαλλίαν η Αικατερίνα των Μεδίκων τῷ 1533, η δέ Μαρία εξ Ίσπανίας εις Γερμανίαν τῷ 1601.

Η εν Παρισίοις εκδιδομένη Έφημερίς των ώφελιμῶν γνώσεων περιέχει εν τινι των τελευταίων αὐτῆς φύλλων τās έπομένους περιεργοτάτας ανθρωπολογικās λεπτομερείας· Έκ τῆς παραβολῆς τριῶν και εξήκοντα κρανίων ανδρῶν και τεσσάρων και εικοσι γυναικειῶν εξάγεται ότι ο όγκος του θηλυκοῦ κρανίου εἶνε πρὸς τὸν του άρσενικοῦ ὡς 854 πρὸς 1000. Τὸ μέγιστον μετρηθὲν κρανίον έχει έμβαδὸν 2075 κυβικῶν ύφεκατομέτρων. Δυστυχῶς η ιστορία του κρανίου τούτου δὲν εἶνε γνωστῆ, ἴσως εἶνε κρανίον φιλοσόφου τινός· αλλά τὰ ανθρωπολογικὰ μυσεία ὀλίγα φιλοσόφων κρανία περιέχουσι. Τὸ δὲ μικρότατον πάντων εἶνε τὸ κρανίον ἰθαγενοῦς τινος τῆς Κεντρικῆς Κεϋλάνης ανήκοντος εις φυλὴν ἣτις δὲν ὑπάρχει πλέον τὴν σημερον· τὸ δ' έμβαδὸν αὐτοῦ εἶνε μόλις 960 κυβ. ύφεκ. Οἱ Έσκιμῶοι έχοντες μικρὸν σῶμα, έχουσι τούναντίον κεφαλὴν μεγίστην, έχουσαν έμβαδὸν κατὰ μέσον ὅρον 1844 κυβ. ύφεκ. Ἰδοῦ δὲ ὀποιά τινα εἶνε τὰ εξαγόμενα του μετρήσαντος τὰ κρανία ταῦτα κ. Φλάουερ·

Κρανία	Έμβαδὸν εις κυβ. ύφ.
Άγγλων	1542
Ίαπωνων	1486
Ίταλῶν νεωτέρων	1475
Αἰγυπτίων παλαιῶν	1464
Πολυνησίων	1454
Κινέζων	1424
Μάδρων	1377
Κίβρων	1348
Ἰνδῶν	1306
Αὐστραλῶν	1283.

«Εἰς τὴν Γερμανίαν έλθετε νὰ ζητήσητε νύμφην οἱ επιθυμοῦντες νὰ νυμφευθῆτε.» Οὕτως αναφωνεῖ ἰσπανικῆ τις έφημερίς μελετήσασα τὴν γυναῖκα εν Γαλλία, Άγγλία και Γερμανία. Πόρισμα δὲ τῶν μελετῶν αὐτῆς εἶνε ότι η Γερμανίς εἶνε κρείσσων τῶν δύο ἐτέρων γυναικῶν. Ἰδοῦ δὲ πῶς. Ἡ μὲν Γαλλίς ὑπανδρεύεται μετὰ σκέψιν, η δὲ Άγγλίς κατ' ἔθος, η δὲ Γερμανίς εξ ἔρωτος. Ἡ μὲν Γαλλίς αγαπᾶ μέχρι τῆς δύσεως τῆς σελήνης του μέλιτος, η δὲ Άγγλίς ἐφ' ὅρου ζωῆς, η δὲ Γερμανίς εις αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἡ μὲν Γαλλίς ἀγει τὴν κόρην της εις τὸν χορόν, η δὲ Άγγλίς εις τὴν εκκλησίαν, η δὲ Γερμανίς και εις τὸ μαγειρεῖον. Ἡ μὲν Γαλλίς έχει πνεῦμα, η δὲ Άγγλίς εὐφυΐαν, η δὲ Γερμανίς αἴσθημα. Ἡ μὲν Γαλλίς ενδύεται μετὰ φιλοκαλίας, η δὲ Άγγλίς άνευ φιλοκαλίας, η δὲ Γερμανίς μετὰ σεμνότητος. Ἡ μὲν Γαλλίς λαλεῖ, η δὲ Άγγλίς διαλέγεται, η δὲ Γερμανίς συνλογίζεται. Τέλος δὲ η μὲν Γαλλίς

ὑπερέχει κατὰ τὴν γλώσσαν, η δὲ Άγγλίς κατὰ τὴν κεφαλὴν, η δὲ Γερμανίς κατὰ τὴν καρδίαν. Περὶ Ἰσπανίδων, Ἱταλίδων και Ἑλληνίδων οὐδὲν λέγει η ἰσπανικῆ έφημερίς, κρύπτει τὴν γνώμην της. Εν συντόμῳ ὁ επιθυμῶν νὰ αγαπάται εις αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὑπὸ γυναικὸς εὐαισθήτου και μαγειρικῆς, ενδυομένης δὲ μετὰ σεμνότητος, ἄς πορευθῆ εις Γερμανίαν νὰ εὕρῃ τὸ ζητούμενον!

Ἀπεβίωσεν εσχάτως εν τῇ ῥωσικῇ κωμοπόλει Ζιτομιρ ὁ τελευταῖος ἀπόγονος του Κοπερνίκου. Ὁ μακαρίτης, γράφει η ἀναφέρουσα τὸ γεγονός έφημερίς, ἀντὶ νὰ ἔχη τὰ βλέμματα ἐστραμμένα και τοὺς ἀστέρας ὅπως ὁ περικληθῆς αὐτοῦ πρόγονος, εἶχεν αὐτὰ τούναντίον ἐστραμμένα πρὸς τὰ ἀστέρας ἦτον ὑποδηματοποιός.

Κατὰ στατιστικὴν γενομένην ὑπὸ του κ. Χόρτον η παγκόσμιος ἐτήσια ἀπώλεια τῶν νομισμάτων, εἴτε εκ τῆς χρήσεως, εἴτε εκ πυρκαϊῶν, ναυαγίων και ἄλλων συμβάντων ὑπολογίζεται, τῶν μὲν ἀργυρῶν εις 6 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν, τῶν δὲ χρυσῶν εις 4 ἑκατομμύρια.

Παράξενος κλοπῆ ἐγένετο κατ' αὐτὰς εν Νέα Ἰόρκη. Κλέπται εἰσελθόντες εις οἰκίαν ἀπούσης τῆς οἰκοδεσποίνης εις ἐπισκέψεις εκλεψαν τὸ κλειδοκύμβαλον. Ὡς φαίνεται θὰ εἶνε μέλη εταιρίας τινός ἄριστα κατηρτισμένης, τῆς αὐτῆς ἴσως, ἣτις πρὸ τινων μηνῶν εκλεψεν ἀπὸ δημοσίου τινός κήπου μέγιστον ἐλέφαντα!

Εν Λονδίῳ ὑπολογίζεται εις τοκετὸς κατὰ πᾶν πέμπτον λεπτόν, και εἰς θάνατος κατὰ πᾶν ὄγδοον. Κατὰ τās ἐπίσημους σημειώσεις τῆς αστυνομίας ὑπάρχουσι εν τῇ μεγαλοπόλει ταῦτη 117 χιλ. κακοῦργοι και 38 χιλ. μέθυσοι κατ' ἔτος.

Εν Πειραιεὶ ὑπάρχουσι 8 ἀλευρόμυλοι, δυνάμειος 216 ἵππων. Πρὸς σύστασιν αὐτῶν ἐδαπανήθησαν δρ. 1,965,000, περιέχουσι δὲ 182 ἐργάτας.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλάκις ζῶν τι, κύων, γαλῆ, ἢ ἄλλο τοιοῦτον τριβόμενον ἐπὶ τῶν ενδυμάτων ἡμῶν καταλείπει λεπτότατον χνούν, ἂν μάτην κοπιῶμεν νὰποκολλήσωμεν τριβόντες και ἡμεῖς διὰ ψήκτρας. Έκ πείρας δὲ οἱ πάντες γινώσκουμεν ότι ἀδίκως βασανίζουμεν τὸ δύσμοιρον ένδυμα, διότι ἀδύνατον νὰ φύγη ὁ χνούς χωρὶς νὰ καταλείπη πλεῖστα ὅσα ἔχνη δυσεξάλειπτα. Ἀπερίγραπτος δὲ εἶνε η βαρυθυμία ἡμῶν. Τί λοιπὸν ποιητέον; Ἐπιτρίβουμεν πρῶτον ἐλαφρὰ τὴν ψήκτραν ἐπὶ βεβρεγμένον παντῶν και ἐπειτα δι' αὐτῆς τριβόμεν τὸ ένδυμα, ἐξ οὗ ὡς διὰ μαγειρίας ἀποκολλᾶται ὁ χνούς συναγόμενος ὑπὸ τῆς ψήκτρας χωρὶς νὰ κατατρίβεται τὸ ὕφασμα και νὰ χάνῃ τὴν ὄψιν του.